

SOUTAŠA½NĀ• POVĀ•DKA - VII.

AšterA½, 11 prosinec 2007

K vaA™ení mám vztah A™eknĀme vlaA¾ný - to bude to nejsprávnĀjší slovo. ObĀas se stane, A¾e mĀ zaujme nĀj recept a kdyA¾ se k tomu pĀ™idá i vhodná konstelace volného Āasu a chuti do vaA™ení -pak mĀ tato Āinnost i docela baví. souĀasné dobĀ беру vaA™ení jako nutnost, prostĀ jak nakrmit hladové krky nĀĀím dobrým.

Musím pĀ™iznat, A¾e kdyA¾ se mi to podaA™í a moje dĀti se olizují a mají boule za ušima a manĀel si pĀ™í kuchaA™ské neumĀní dme pýchou. I kdyA¾ ne vĀdy vše dopadne podle mých pĀ™edstav... Ach jo. NapĀ™íklad mi nedĀli nebylo na stole zrovna posvícení - nepovedlo se mi rizoto. DĀti si do svých talíA™ká radĀji pĀ™idaly kaA¾dý pĀ™ku keĀupu, takA¾e to pak vypadalo spíš jako rajska polívka s rýA¾í, zeleninou a masem. A pohled mého muA¾e? Ten hovoA™il za vše... Ocenila jsem, A¾e nerozpítvával nic pĀ™ed dĀtma, ale kdyA¾ mĀ potom mezi ĀtyA™ma oĀima "dokonalou kuchaA™inkou", docela jsme se oba pobavili. A tak jsem bafla pekĀĀ a odvezla „pozĀstatky" k rodiĀĀm a celý obsah vyklopila do misky našemu psovi - obrovské BelinĀ. Hodná Belinka si pochutnala a tak rĀení „ani pes by to neĀral" neplatilo, takA¾e jsem usoudila, A¾e to zas nebylo tak hrozné. Ona Belinka má s mým vaA™ením opravdu bohaté zkušenosti a pojí nás dobré pĀ™átelství uA¾ od dob mých kuchaA™ských zaĀátkĀ. Mezi nĀ patĀ™í pekaA™ský pokus, kterým jsem chtĀla rodinĀ osladit nedĀlní odpoledne. Vybrala jsem si docela sloA¾itý recept z Āasopisu TĀsto, na to nĀjaký krém, k tomu ĀerstvĀ natrhané maliny a jahody a úplnĀ navrch A¾elĀ a ozdobit šlehaĀkou. Nic jednoduchého pro hospodynĀ zaĀáteĀnici - a podle toho to i dopadlo. Celá kuchyĀ vĀetnĀ mĀ zapatlaná, ale já hrdinnĀ postupovala pĀ™esnĀ podle receptu. UdĀlala TĀsto, uvĀlela tenkou placiĀku, vycpala jí dortovou formu, vloA¾ila na nĀkolik minut do trouby, mezitím jsem si rychle pĀ™ipravila krém, umyla ovoce, nechala rozpustit A¾elatinu... Vše se zatím daA™ilo. TĀsto s dortovou formu jsem po nĀkolika minutách vyjmula z trouby a nalila do pĀ™ipraveného korpusu krém, opĀt dala svĀj vĀtvor zpĀtky do trouby a nechala chvilku péct. KdyA¾ jsem ještĀ nedodĀlaný kolĀĀ vytáhla podruhé, stála nade mnou maminka a kroutila hlavou: „Nevím, nevím - máš to nĀjaké A™ídké, holĀiĀko..." Nedbala jsem jejích rad, naopak mĀ lehce nakrklo, A¾e mi chce radit a pomĀĀ™ovat se s kuchaA™ským umĀním profesionĀl z Ka krému, který mĀl konzistenci husté omĀĀky, jsem suverennĀ nasázela ovoce a vše zalila vlaA¾nou A¾elatinou. SvĀ sladký výsledek jsem pak strĀila do komory vychladnout a šla na zahradu spokojenĀ popíjet kafiĀko. KdyA¾ jsem ĀtvrthodinĀ vrátila, vše vypadalo úplnĀ jinak: nejen A¾e krém neztuhnul, ale smíchal se s A¾elatinou, v rozmĀklém dortovém korpusu plavaly kousky jahod a malin v divné bíloĀervené omĀĀce.... Vypadalo to fakt dost odpornĀ. No, staĀilo vzít jen hluboké talíA™e nabĀraĀku a zaĀít servírovat. Rodina mĀ samozĀ™ejmĀ nepĀ™ekvapila, na kolĀĀ nemĀ a jejich pobavené obliĀeje nešlo utajit. Nic naplat, vzala jsem svĀj vĀtvor a šla za nejvdĀĀnĀjším strĀvníkem naší rodiny a vše za stĀlého míchání jí nalila do lavóru. Belinka mi byla ten den opravdu vdĀĀná, nenechala ani drobeĀek a pak mi oddanĀ poloA¾ila svou urousanou hubu do klína a zamilovanĀ na mnĀ hledĀla Āíkala jsem si v duchu, aspoĀ nĀkdo... Jen teĀ, kdyA¾ se na toho našeho pĀ™erostlého oĀ™echa podívám, A™í malou vĀitkou, jestli jsme tĀch dietních chyb v jejím pĀ™ípadĀ neudĀlali moc... Vzpomínám, A¾e jednou se na ni š podívat matĀina kamarádka pejskaA™ka a pak A™íkala máti: „Ty, jestlipak víš, A¾e ten tvĀj Āokl za pár dní porodí?" Dodnes jsem se nedovĀdĀli, s kým to mĀla. A to jsme úplnĀ prodrbali její okolí; vrhla jich tenkrát sedm, krásných, nádherných a úplnĀ Āerných. Ze všech nejvíc jsme podezírali sousedovic Bena, to je takový místní vobšourník ale nikdy se nám to nepotvrdilo. No, nakonec jsme všechna štĀĀata v pohodĀ rozdali..

Paula

UPOZORNĀŠNÍ - SoutĀA¾ trvá do 20. 12. 2007. Prosím, texty posílejte na adresu: redakce - zavinĀĀ - kudlanka.cz díky, d@niela